

Doniyor Kitobi — Bir Yuz Sakson Uchinchi

Abadiy Poydevor: Masih bashoratli tarixda va mo‘minning imonida

Jeff Pippenger

2024-04-13

Butrus e’tirof etgan “haqiqat mo‘minning imonining poydevoridir. Bu Masihning O‘zi abadiy hayot deb e’lon qilgan narsadir.” O’sha “haqiqat” Masihning ikki jihatini aniqlab bergan edi. Birinchisi, Masih bashoratli tarixning bir unsuridir. Bashoratli tarix voqealarini ifodalovchi yo‘l belgilar Masihni ifodalaydi. Uning voqealar bilan bog‘liqligi bashoratli yo‘l belgilarining muqaddasligini ko‘rsatadi va Oqsoch opa nega biz yo‘l belgilarini qo‘riqlashimiz kerakligini shu qadar tez-tez aytganining mantiqiy asosini beradi, chunki o’sha yo‘l belgilar Iso Masihni ifodalaydi. Masih davridagi sinov mavzusini ifodalagan yo‘l belgisi Uning suvga cho‘mdirili shi edi va u ilohiy ramzning tushishi bilan ajralib turadigan muqaddas islohot chiziqlaridagi boshqa voqealar bilan uyg‘unlashgan edi.

Muso islohot qatorida Ilohiyot pastga tushib, yonayotgan butada maskan qildi; bu Yaratuvchining yaratilish bilan birlashuvining ramzidir. Yetmish yilning oxiridagi islohot qatorida Mixoil birinchi farmon bilan oldinga siljish uchun Kurushga quvvat berish maqsadida pastga tushdi, va ayni paytda Doniyor Masihning siymosiga o‘zgartirildi. Masihning islohot qatorida Muqaddas Ruh Xudoning O‘g‘lini moylash uchun kaptar shaklida pastga tushdi; bu Ilohiyotning insoniyat bilan birlashuvining ramzidir. Millerchilar tarixida 1840-yil 11-avgustda pastga tushgan farishta “Iso Masihning O‘zidan kam bo‘lmagan zot” edi; U yeyilishi lozim bo‘lgan kichik kitob bilan pastga tushdi, va O‘zi o’sha kichik kitob edi. U yerda U Ilohiyotning insoniyat bilan birlashuvi Osmon Nonining tanasi va qonini yeb-ichish orqali amalga oshishini namoyon qildi.

Muqaddas tarix muqaddasdir, chunki u Masihning huzuri bilan mujassamdir. Kelajakdagi voqealarni belgilab beruvchi Xudoning Kalomidagi bashoratlar Iso Masihning O‘zidir, chunki U “Kalom”dir. O’sha bashoratlar tarixda amalga oshganda, voqealar Uning kalominiing bajo bo‘lishini ifodalaydi, va Uning Kalomi Haqiqatdir. Bashoratni bayon etuvchi ham Uning Kalomidir, voqea yuz berganda bajo bo‘ladigani ham Uning Kalomidir; demak, ibtido ham, intiho ham Iso Masihdir, chunki U Alfa va Omegadir. Shuning uchun Butrus Isoning Masih va barhayot Xudoning O‘g‘li ekanini e’lon qilganida, u Iso Masih bo‘lgan bir yo‘l belgisini va oxirgi kunlarda o‘zining komil bajo bo‘lishiga yetadigan bir yo‘l belgisini ko‘rsatgan edi. 2001-yil 11-sentyabr Masihning komil bajo bo‘lishi edi.

2001-yil 11-sentabrdagi bashoratli amalga oshishni rad etish — tirik Xudoning O‘g‘li bo‘lgan Masihni rad etishdir. Butrus tomonidan ifodalangan o’sha haqiqat “imonlining e’tiqodining poydevori” edi, va 2001-yil 11-sentabrda Masih O‘zining oxirgi kunlardagi xalqini Yeremiyoning “qadimiy yo‘llari”ga qaytardi; bu yo‘llar birinchi va uchinchi farishtalar xabarlar harakatining “poydevorlari”ni ifodalaydi. Butrus to‘rt shamolni tiyib turgan to‘rt farishta davrida muhrlanadigan bir yuz qirq to‘rt mingni ifodalagan. Muhrlanish vaqti aniq bir bashoratli davr bo‘lib, 2001-yil 11-sentabrda boshlanib, yaqin orada keladigan yakshanba qonuni bilan tugaydi. Iso har doim bir

narsaning oxirini o'sha narsaning boshi bilan tasvirlaydi.

Muhrlash davrining boshida Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi farishta, Muqaddas Ruh suvga cho'mish marosimida nozil bo'lganidek, nozil bo'ldi; va u farishta "Iso Masihning O'zidan kam bo'lmagan zot" edi, chunki Millerchilar tarixida yer yuzini Uning ulug'vorligi bilan yoritish uchun nozil bo'lgan farishta ham "Iso Masihning O'zidan kam bo'lmagan zot" edi. Yaqinda kelajakdagi yakshanba qonuni paytida "Iso Masihning O'zidan kam bo'lmagan zot" yana nozil bo'ladi va Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi ikki xabarning ikkinchisini taqdim etadi, zero U O'zining boshqa suruvini Bobildan tashqariga chorlaydi. Muhrlash davri davrining o'rtasida bir farishta nozil bo'ldi, xuddi ikkinchi farishta 1844-yil 19-aprelda, Millerchilar harakatining birinchi hafsalasi pir bo'lishida nozil bo'lganidek.

O'sha ikkinchi farishtaning kelishi bilan 1844-yil 22-oktabrda uchinchi farishtaning kelishi oralig'ida, Yarim tun faryodi xabari yetib kelgan paytda, ikkinchi farishtaga quvvat qo'shish uchun ko'plab farishtalar yuborildi. Millerchilar tarixida bu farishtalar kelgan davr tarixi haqida so'z yuritar ekan, Opa Uayt bizga shuni ma'lum qiladiki, bu xabarlarni rad etganlar, xuddi yahudiylar Masihni xochga mixlaganlari kabi, Masihni ham xuddi shunday shubhasiz xochga mixlagan edilar.

"Men shuni ko'rdimki, yahudiylar Isoni xochga mixlaganlari kabi, nomigagina cherkovlar ham bu xabarlarni xochga mixlaganlar; shuning uchun ular eng muqaddas joyga olib boradigan yo'l haqida hech qanday bilimga ega emaslar va u yerda Isoning shafoatidan foyda ko'ra olmaydilar." Early Writings, 261.

Farishtalar orqali ifodalangan xabarlar rad etilganda, bu Masihning xochga mixlanishini ifodalaydi, chunki U xabarlarning O'zi va ularning tarixiy bajo bo'lishidir. 2020-yil 18-iyulda "Iso Masihdan kam bo'lmagan Zot" pastga tushdi va shu bilan birinchi umidsizlik hamda kechikish davrining boshlanishini belgiladi. Ko'chalarda o'ldirilgan holda, Uning oxirgi kunlardagi xalqining o'lik quruq suyaklari insonlarni yana hayotga qaytara oladigan yagona ovozni eshitish orqali uyg'otilishi kerak edi.

Darhaqiqat, darhaqiqat, sizlarga aytaman: shunday soat keladi, hattoki hozirning o'zidadirki, o'liklar Xudoning O'g'lining ovozi eshitadilar; va eshitganlar yashaydilar. Zero Ota O'zida hayotga ega bo'lgani kabi, O'g'ilga ham O'zida hayotga ega bo'lishni bergandir; va hukm ijro etish hokimiyatini ham Unga bergandir, chunki U Inson O'g'lidir. Bunga taajjub qilmanglar: chunki shunday soat keladiki, qabrlarda yotganlarning barchasi Uning ovozi eshitadilar, va tashqariga chiqadilar; yaxshilik qilganlar — hayot tirilishiga, yomonlik qilganlar esa — mahkumlik tirilishiga. Yuhanno 5:25–29.

2023-yil iyul oyida Uning ovozi o'lik quruq suyaklarni hayotga chorlagan edi, va so'ng Alfa va Omega muhrlash vaqtining boshlanishini yana takrorladi, chunki 2023-yil iyul muhrlash vaqtining yakuniy davrini belgilaydi. Shunda Uning xalqi yana Yeremiyoning qadimiy yo'llariga, Milleritlar tarixining poydevorlariga qaytishga chaqirildi. Milleritlar boshlanishi va yakunining asosiy xabari Milleritlar tarixining birinchi va oxirgi xabarlari bo'lib, bu Levitik kitobining yigirma oltinchi bobidagi "yetti zamon" edi.

2023-yil iyul oyida Xudoning oxirgi kunlardagi xalqiga yana kichik kitobni olib, uni yeb qo'yish buyurildi. Ular kichik kitobni yeb qo'rganlarida, so'ng Vahiy kitobining to'qqizinchi bobidagi uchinchi Voy xabarini (sharqdan keladigan xabarlarni) hamda Doniyor kitobining o'n birinchi bobidagi xabarni (shimoldan keladigan xabarlarni) tan oladilarmi-yo'qmi, shuni ko'rish uchun sinovdan o'tkaziladilar. Bu sinov jarayoni ularni Doniyor kitobining o'n birinchi bobidagi o'n uchinchi oyatdan o'n beshinchi oyatgacha yetaklaydi; bu Panium jangi bo'lib, u Qaysariya Filipidir va u Yarim tun nidosining xabaridir; unda Uning ovozi eshitgan ikki toifa ayon bo'ladi: bir toifa "yaxshilik qilganlar hayot tirilishiga, yomonlik qilganlar esa hukm tirilishiga chiqadilar."

Bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanish vaqtida uchta ovoz bor, va ularning barchasi "Iso Masihning O'zidan kam bo'lmagan Zot"ning ovozidir. Vahiy o'n sakkizinchi bobdagi birinchi ovoz Nyu-York shahrining ulkan binolari Xudoning bir tegishi bilan qulatilgan paytda yangradi. Ikkinchi ovoz — o'liklarni qabrlaridan chaqirib chiqaradigan bosh farishta Mikoilning ovozidir. Uchinchi ovoz esa Vahiy o'n sakkizinchi bobning ikkinchi ovozi bo'lib, Vahiy o'n birinchi bobdagi "buyuk zilzila" soatida Uning boshqa suruvini Bobildan tashqariga chorlaydi. Butrusning Kesariya Filippidagi e'tirofining mukammal ro'yobga chiqishi Masih O'zining oxirgi kun xalqini "Doniyorning so'nggi kunlarga oid bashoratining o'sha qismi"ga yetaklaganida amalga oshadi.

Doniyor 11-bobning o'n uchinchi oyatidan o'n beshinchi oyatigacha bo'lgan oyatlar Paniumi — Doniyor bashoratining muhrlangan va Yarim Tundagi Faryod xabarini aniqlab beradigan "qismi"dir. Panium — 1844-yil avgustdagi Exeter lager yig'ini; u Donald Trumpning ikkinchi muddatida bajo bo'ladigan tarixdir va yuz qirq to'rt ming kishining peshonalariga Xudoning muhrini bosadigan bashoratli xabardir. Hozir biz o'rganayotgan ushbu oyatlar nihoyatda muqaddas zamindir.

"Butrus e'tirof etgan haqiqat mo'minning imonining poydevoridir. Bu Masihning O'zi abadiy hayot deb e'lon qilgan haqiqatdir. Ammo bu bilimga egalik o'zini ulug'lash uchun hech qanday asos emas edi. U Butrusga o'zining biror donoligi yoki yaxshiligi bilan ochib berilmagan edi. Insoniyat hech qachon, o'zidan-o'zi, ilohiylik haqidagi bilimga erisha olmaydi. 'U osmondan ham balanddir; sen nima qila olasan? Do'zaxdan ham chuqurdir; sen nima bila olasan?' Ayub 11:8. Xudoning, 'ko'z ko'rmagan, quloq eshitmagan va insonning yuragiga ham kelmagan' chuqur sirlarini bizga faqat farzandlik Ruhi ochib bera oladi. 'Xudo bularni bizga O'z Ruhi orqali ayon qildi; chunki Ruh hamma narsani, hatto Xudoning teran sirlarini ham tadqiq etadi.' 1 Korinfliklarga 2:9, 10. 'Egamizning siri Undan qo'rqadiganlar bilandir'; va Butrusning Masihning ulug'vorligini fahmlagani uning 'Xudodan ta'lim olgan' ekanining dalili edi. Zabur 25:14; Yuhanno 6:45. Oh, darhaqiqat, 'Baxtlisan, Simun Bar-Yo'na, chunki buni senga et bilan qon emas, balki osmondagi Otam ayon qildi.'"

"Iso davom etdi: 'Senga yana shuni aytamanki, sen Butrussan, va Men O'z jamoatimni mana shu qoya ustiga quraman; va do'zax darvozalari unga qarshi ustun kelolmaydi.' Butrus so'zi toshni anglatadi, — dumalab yuradigan toshni. Butrus jamoat bunyod etilgan qoya emas edi. U qarg'anish va qasam ichish bilan o'z Rabbisidan tonib ketganida, do'zax darvozalari unga qarshi ustun keldi. Jamoat esa do'zax darvozalari qarshi ustun kela olmaydigan Zot ustiga qurilgan edi." The Desire of Ages, 413

Masih Qaysariya Filippida O‘z shogirdlariga taqdim etgan xabar Tungi Yarmdagi Faryod xabari edi va shundaydir ham; u “do‘zax darvozalari” deb atalgan ma‘badi bilan yunon xudosi Pan hamda yer hayvonining ikki murtad shoxi o‘rtasidagi ruhiy urush kontekstida joylashtirilgan. Makkabiylar Xudoning murtad xalqi edilar; ular yunonlarning diniy e‘tiqodiga qarshi urush olib borar ekanlar, o‘zlarini Xudo jamoatining himoyachilari deb da‘vo qilardilar. Ular o‘zlarini ham diniy, ham siyosiy rahbarlar sifatida tanitdilar. Ular endi Qo‘shma Shtatlar hukumati bilan birga hayvonning suratini barpo etayotgan va globalistlarning woke-izm hamda Ona Yer diniga qarshi urush olib borayotgan o‘sha qulagan jamoatlarning murtad protestantizmini ifodalaydi. Murtad shoxlar globalizmning diniy va siyosiy unsurlari bilan bo‘lgan kurashida g‘olib keladi, shu bilan birga haqiqiy protestant shoxi yaqinlashib kelayotgan yakshanba qonunining “buyuk zilzila”sida bir bayroq sifatida ko‘tarilishidan oldin, nodon bokiralarning so‘nggi qoldiqlari olib tashlanishi orqali poklanmoqda.

Doniyor kitobidagi bashoratning oxirgi kunlarga taalluqli qismi — u ayni paytda Iso Masihning Vahiyi hamda Yarim Tun Nidosining xabaridir — Yahudo qabilasining Arsloni tomonidan Panium bo‘lgan Qaysariya Filippiyada muhrdan yechiladi. U tubsiz jarlikdan chiqqan ateistik mahluq bilan 2015-yilda o‘sha mahluqni qo‘zg‘ata boshlagan Respublikachilik shoxi o‘rtasidagi urush avjida, hamda hozir qudratli bir qo‘shin sifatida qayta tiriltirilayotgan haqiqiy Protestantizm shoxiga qarshi kurash o‘rtasida muhrdan yechiladi.

Butrus e‘tirof etgan haqiqat 2001-yil 11-sentyabrning yo‘l belgisi, shuningdek Masih tirik Xudoning O‘g‘li ekanini ifodalaydi. Isoning Xudoning O‘g‘li ekani bilan ifodalanadigan haqiqat, xuddi Butrus davrida Isoning Masih bo‘lgan-bo‘lmaganligi qanday sinovchi haqiqat bo‘lgan bo‘lsa, shunchalik darajada sinovchi haqiqatdir. Iso Xudoning O‘g‘li ekanligi haqidagi e‘lon, O‘g‘ilning kimligi haqida ochib berilgan barcha narsani ifodalaydi. U nafaqat Uning Xudoning O‘g‘li bo‘lganini, balki Uning inson o‘g‘li ham bo‘lganini ham ifodalaydi. Bu ilohiyotning insoniyatga mujassam bo‘lishi haqidagi haqiqatdir; aynan shu ish bir yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanish vaqtida amalga oshiriladi. “Mujassamlanish” haqidagi haqiqat, boshida “Shanba” haqidagi haqiqat timsolida ko‘rsatilgan oxirdagi haqiqatdir.

1844-yil 22-oktabr uchinchi farishtaning kelganini belgiladi. Farishta kelganida, haqiqat muhrdan yechiladigan davrga moslashtirilgan maxsus bir haqiqat Yahudo qabilasining Arsloni tomonidan ochiladi, va o‘sha haqiqat so‘ngra aynan o‘sha haqiqat ochilgan avlodni sinovdan o‘tkazadi. 1844-yil 22-oktabrda 1798-yildan 1844-yilgacha bo‘lgan qirq olti yil ichida O‘zi barpo etgan ma‘badga to‘satdan kelgan Masihning ishi bilan bog‘liq haqiqatlar ochib berildi. Masihning hukm ishi, Xudoning qonuni, Uning Oliy Ruhoniy sifatidagi vazifasi, hayvonning tamg‘asi masalasi va bir yuz qirq to‘rt mingning muhrlanishi — bularning barchasi ochib berildi. Opa Uaytga shuni ko‘rsatildiki, ana shu haqiqatlar ichida Alfa va Omega alohida bir nur ostida ko‘rsatgan bitta haqiqat bor edi.

“To‘rtinchi amrni o‘n amrning ayni markazida ko‘rganimda hayratga tushdim; uni mayin bir nur halqasi o‘rab turardi. Farishta shunday dedi: ‘Bu o‘n amr ichida osmonu yerni va ulardagi barcha narsalarni yaratgan tirik Xudoni ta‘riflaydigan yagona amrdir. Yerning poydevorlari qo‘yilganida, Shabbatning ham poydevori qo‘yilgan edi.’” Testimonies, 1-jild, 75-bet.

Bir yuz qirq to'rt mingning muhrlanish vaqti yetib kelgan edi, biroq 1863-yildagi isyon tufayli u kechiktirilishi kerak edi. 2001-yil 11-sentabrda muhrlash jarayoni boshlandi; o'sha paytda Masih, Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi qudratli farishta sifatida ifodalanib, qo'lida Xudoning oxirgi kunlardagi xalqi yeyishi kerak bo'lgan yashirin kitob bilan pastga tushdi. Alfa va Omega har doim oxirni boshlanish orqali tasvirlaydi, shuning uchun oxirgi kunlarda yana bir haqiqat alohida nur ostiga qo'yildi va u Masih bir yuz qirq to'rt mingni muhrlashga ilk bor uringanida birinchi marta alohida ta'kidlangan Shabbat haqiqati bilan bevosita bog'liq edi.

“Daniyorning o'z ulushida turish vaqti keldi. Unga berilgan nurning dunyoga ilgari hech qachon bo'lmagan darajada borishi vaqti keldi. Agar Rabbiiy o'zi uchun shunchalik ko'p ish qilganlar nurda yursalar, ular yer tarixining yakuniga yaqinlashar ekanlar, Masih haqidagi va Unga taalluqli bashoratlar haqidagi bilimlari nihoyatda ortadi.

“Xudo bilan muloqotda bo'ladiganlar Solihlik Quyoshining nurida yuradilar. Ular Xudo oldida o'z yo'llarini buzuqlikka solib, O'z Qutqaruvchisini sharmanda qilmaydilar. Samoviy nur ularning ustiga porlaydi. Xudo nazarida ular cheksiz qadr-qimmatga egadirlar, chunki ular Masih bilan birdirlar. Ular uchun Xudoning kalomi nihoyatda go'zal va latofatlidir. Ular uning ahamiyatini ko'radilar. Haqiqat ularga ochib beriladi. Jismga kirish haqidagi ta'limot mayin bir ziyoga burkanadi. Ular Muqaddas Yozuv barcha sirlarni ochadigan va barcha qiyinchiliklarni hal etadigan kalit ekanini ko'radilar. Nurni qabul qilishga hamda nurda yurishga istamaganlar taqvodorlik sirini tushuna olmaydilar, ammo xochni ko'tarib, Isoga ergashishga ikkilanmaganlar Xudoning nurida nurni ko'radilar.” Manuscript Releases, number 21, 406, 407.

Jismoniy lashuv haqidagi ta'limotning haqiqati shundan iboratki, Ilohiyat insoniyat bilan birlashganda gunoh qilmaydi, va oxirgi kunlarda o'sha tajribaga erishganlarning belgisi Shabbatdir.

Bundan tashqari, Men ularga O'z shanbalarimni ham berdim, toki ular bilan Mening o'rtamda bir alomat bo'lsin, ular esa Men ularni muqaddas qiluvchi Egamiz ekanimni bilsinlar. Hizqiyol 20:12.

Bir yuz qirq to'rt ming kishi abadiylik uchun muhrlanadi, va muhrlanish jarayoni muhr bosiladigan, yakshanba qonunidan sal oldingi, muhrlanish jarayonining oxiridagi qisqa bir vaqt davrini ko'rsatib beradi. O'sha qisqa vaqt davrida Ilohiylik insoniyat bilan doimiy ravishda birlashtiriladi.

“Ey birodarlar, tayyorgarlikning buyuk ishida nima qilmoqdasizlar? Dunyo bilan birlashayotganlar dunyoviy qolipni qabul qilmoqdalar va hayvonning belgisiga tayyorlanmoqdalar. O'ziga ishonmaydigan, Xudo huzurida o'zini kamtar tutadigan va haqiqatga itoat etish orqali jonlarini poklaydiganlar esa samoviy qolipni qabul qilmoqdalar hamda peshonalarida Xudoning muhriga tayyorlanmoqdalar. Farmon chiqarilib, tamg'a bosilganda, ularning fe'l-atvori abadiyat davomida pok va nuqsonsiz bo'lib qoladi.

“Endi tayyorgarlik ko'rish vaqtidir. Xudoning muhri hech qachon nopok erkak yoki ayolning peshonasiga bosilmaydi. U hech qachon shuhratparast, dunyosevar erkak yoki ayolning

peshonasiga bosilmaydi. U hech qachon yolgʻon tilga ega yoki qalbi makkor erkaklar va ayollarning peshonasiga bosilmaydi. Muhrni qabul qiladiganlarning barchasi Xudo huzurida dogʻsiz — osmon uchun nomzodlar boʻlishlari kerak. Oldinga boringlar, ey birodarlarim va opa-singillarim. Men hozir bu masalalar haqida faqat qisqacha yoza olaman, shunchaki eʼtiboringizni tayyorgarlik zarurligiga qaratmoqdaman. Muqaddas Yozuvlarni oʻzingiz tekshirib koʻringlar, toki hozirgi soatning dahshatli jiddiyatini anglab yetasizlar.” Testimonies, 5-jild, 216.

Oldingi parcha muhr Yakshanba qonuni vaqtida bosiladi, degan taassurot uygʻotishi mumkin, ammo bu unday emas. Opa Uayt Yakshanba qonuni buyuk bir inqiroz ekanini aniq bayon qiladi, shuningdek u shuni ham ravshan oʻrgatadiki, xulq-atvor inqirozda namoyon boʻladi, biroq hech qachon inqirozda shakllanmaydi. Muhr Yakshanba qonuni vaqtida shu maʼnoda bosiladiki, oʻsha paytda u koʻrinadigan boʻlib qoladi, chunki oʻsha vaqtda muhrga ega boʻlganlar bayroq singari koʻtariladi. Muhr sinov muddati yopilishidan sal oldin, qisqa bir vaqt oraligʻida bosiladi, va Shabbatni tutuvchilar uchun sinov muddati Yakshanba qonunida yopiladi. Muhrlash 2001-yil 11-sentabrda boshlandi, va oʻsha paytda hech kim Xudoning muhrini olmadi, chunki 1844-yil 22-oktabrdan keyingi vaqt oraligʻida tasvirlanganidek, avvalo bir sinov jarayoni boʻlishi kerak edi.

Har bir islohot harakatida, ilohiy ramz oxirzamon vaqtida muhrdan ochilgan xabarni quvvatlantirish uchun tushganida, sinov jarayoni boshlanadi. Mikoil birinchi farmonni olgʻa siljitish uchun Kirni quvvatlantirish maqsadida tushganida, yahudiylar oʻsha paytda avvalgi yetmish yil davomida yashab kelgan uylarini tark etib, vayron boʻlgan shaharga qaytib uni qayta qurish-qurmaslik masalasida sinovdan oʻtdilar. Muqaddas Ruh Masihning suvga choʻmishida tushganida, yahudiylar Masih mavzusi yuzasidan sinovdan oʻtdilar. Vahiy kitobining oʻninchi bobidagi qudratli farishta 1840-yil 11-avgust kuni tushganida, oʻsha avlod kichik kitobni va kichik kitob ifoda etgan barcha narsalarni yeyish-yemaslik masalasida sinovdan oʻtdi.

1840-yil 11-avgustda sinov jarayoni boshlandi; u ikki toifa sajda qiluvchilarni vujudga keltirdi, va Qoʻziga ergashib Eng Muqaddas Joyga kirgan toifa bir yuz qirq toʻrt ming orasida boʻlishga nomzodlar edi. Sinov jarayonida muvaffaqiyatsizlikka uchragan oʻsha avlod uchun yakuniy sinov Levilar kitobining yigirma oltinchi bobidagi “yetti zamon” haqidagi ortgan nurning kelishi bilan boshlandi. 1856-yildan 1863-yilgacha Laodikiya xabari 1844-yil 22-oktabrda uchinchi farishtaning kelishi bilan boshlangan davr ichidagi yakuniy vaqt boʻlagini belgiladi. Oʻsha vaqt davri Doniyor kitobining oʻn birinchi bobidagi oʻn uchinchi oyatdan oʻn beshinchi oyatgacha bilan ifodalanadi.

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

“Boshida Kalom bor edi, Kalom Xudo bilan birga edi, va Kalom Xudo edi. U boshida Xudo bilan birga edi. Hamma narsa U orqali yaratilgan; va yaratilgan narsalardan birortasi ham Usiz yaratilmagan. Unda hayot bor edi; va hayot insonlarning nuri edi. Nur zulmatda porlaydi; va zulmat uni anglamadi.” ‘Va Kalom jism boʻldi va oramizda maskan qildi, (va biz Uning ulugʻvorligini koʻrdik, bu ulugʻvorlik Otaning yagona tugʻilgan Oʻgʻlinikiday edi,) inoyat va haqiqatga toʻla edi’ (John 1:1–5, 14).”

“Ushbu bob Masihning ishini xususiyati va ahamiyatini bayon etadi. O‘z mavzusini tushunadigan kishi sifatida Yuhanno barcha hokimiyatni Masihga nisbat beradi hamda Uning buyukligi va ulug‘vorligi haqida so‘z yuritadi. U quyoshdan taralgan nur kabi ilohiy haqiqatning qimmatbaho nurlarini yog‘diradi. U Masihni Xudo bilan insoniyat o‘rtasidagi yagona Vositachi sifatida taqdim etadi.

“Masihning insoniy tanada mujassam bo‘lishi haqidagi ta‘limot bir sirdir, ‘hatto asrlardan va nasllardan yashirilgan sir’dir (Kolosaliklarga 1:26). Bu taqvodorlikning buyuk va teran siridir. ‘Kalom tana bo‘ldi va oramizda maskan tutdi’ (Yuhanno 1:14). Masih O‘z zimmasiga insoniy tabiatni oldi, bu tabiat Uning samoviy tabiatidan quyi edi. Hech narsa Xudoning ajoyib darajadagi kamtarlik bilan pastga tushganini bundan ortiq ko‘rsatmaydi. U ‘olamni shu qadar sevdiki, O‘zining yagona O‘g‘lini berdi’ (Yuhanno 3:16). Yuhanno bu ajoyib mavzuni shunday soddalik bilan bayon etadiki, ilgari surilgan fikrlarni hamma anglay oladi va ma‘rifatlanadi.”

“Masih insoniy tabiatni go‘yoki qabul qilgandek bo‘lmadi; U uni haqiqatan ham qabul qildi. U voqelikda insoniy tabiatga ega bo‘ldi. ‘Bolalar etu qonning ishtirokchilari bo‘lganlari uchun, U ham xuddi shunday o‘sha narsalardan ulush oldi’ (Ibroniylarga 2:14). U Maryamning o‘g‘li edi; insoniy nasl-nasabga ko‘ra U Dovud zurriyotidan edi. U inson, ya‘ni Inson — Iso Masih, deb e‘lon qilingan. Pavlus shunday yozadi: ‘Bu Odam Musodan ko‘ra ko‘proq ulug‘vorlikka loyiq deb hisoblandi, chunki uyni qurgan kishi uyning o‘zidan ko‘ra ko‘proq hurmatga sazovordir’ (Ibroniylarga 3:3).”

“Ammo Xudoning Kalomi Masihning bu yer yuzida bo‘lgan paytdagi insoniyligi haqida gapirar ekan, Uning oldindan mavjud bo‘lganligi haqida ham qat‘iy tarzda so‘zlaydi. Kalom ilohiy Zot sifatida, abadiy Xudoning O‘g‘li sifatida, O‘z Otasi bilan ittifoq va yagonalikda mavjud edi. Azaldan U ahdning Vositachisi edi — U shunday Zot ediki, yer yuzidagi barcha xalqlar, yahudiylar ham, g‘ayriyahudiylar ham, agar Uni qabul qilsalar, Unda baraka topishlari kerak edi. ‘Kalom Xudo bilan birga edi, va Kalom Xudo edi’ (Yuhanno 1:1). Odamlar ham, farishtalar ham yaratilishidan oldin, Kalom Xudo bilan birga edi va Xudo edi.”

“Dunyo U orqali yaratildi, ‘U holda yaratilganlardan birontasi ham yaratilmagan emas’ (Yuhanno 1:3). Agar Masih hamma narsani yaratgan bo‘lsa, demak, U hamma narsadan oldin mavjud bo‘lgan. Bu haqda aytilgan so‘zlar shunchalik qat‘iyki, hech kim shubhada qolishi shart emas. Masih mohiyatan Xudo edi, va eng oliy ma‘noda ham shunday edi. U azaldan Xudo bilan birga edi, hammaning ustidan turuvchi Xudo, abadulabad muborak Zot.”

“Rabbimiz Iso Masih, Xudoning ilohiy O‘g‘li, azaldan mavjud bo‘lgan, alohida Shaxs bo‘lsa-da, ammo Ota bilan bir edi. U osmonning beqiyos ulug‘vorligi edi. U samoviy mavjudotlarning Qo‘mondoni edi, va farishtalarning sajda ila bajo keltirilgan ehtiromi U tomonidan O‘zining haqqi sifatida qabul qilinar edi. Bu Xudoga tajovuz emas edi. U shunday deydi: ‘Egam yo‘lining boshida, qadimiy ishlaridan ilgari meni ega qildi. Men azaldan, boshidan, yer hali bunyod etilmasdan oldin o‘rnatilgan edim. Chuqurliklar yo‘q ekan, men paydo qilingan edim; suvlarga to‘la buloqlar yo‘q ekan, men paydo qilingan edim. Tog‘lar o‘rnatilmasdan oldin, qirlar paydo bo‘lmasdan oldin men paydo qilingan edim; U hali yeru dashtlarni, dunyo tuprog‘ining eng oliy qismini yaratmaganida ham. U osmonlarni

tayyorlaganida, men u yerda edim; U tubsiz qa'r yuziga doira chizganida' (Hikmatlar 8:22–27).”

“Masihning dunyo bunyod etilishidan oldin Otasi bilan bir bo‘lgani haqidagi haqiqatda nur va ulug‘vorlik bor. Bu qorong‘i joyda porlayotgan nur bo‘lib, o‘sha joyni ilohiy, asl ulug‘vorlik bilan munavvar etadi. O‘z mohiyatiga ko‘ra cheksiz darajada sirli bo‘lgan bu haqiqat, o‘zi yaqinlashib bo‘lmaydigan va anglab yetib bo‘lmaydigan nur ichra muhrlangan holda, boshqa sirli va aks holda izohlab bo‘lmaydigan haqiqatlarni tushuntiradi.” Selected Messages, 1-kitob, 246–248.